

diuinam ignorantiam C. q. in Chyso d. Dari n. patet. Et apparet q. d.
 distinctionem d. effectus distinctionis cui n. arguit ignorantiam. q. illa
 cui n. stat. Hoc tenet q. n. e. deinde dicitur, et dicitur deinde
 ad ignotum et fit in nobis q. demonstratione aliquid habita, repe
 titione. Et tunc requiritur ut unam p. aliud, et ex alio p. dicitur
 i. capto et p. ipse n. p. inferat: atq. dicitur, tunc sator
 quod ignorantiam q. dicitur deinde ad ignotum. q. in Chyso d.
 n. dicitur deinde ad ignotum. (Sedem n. ignotum creat illi cui
 cognoscere et p. suam bonam in creatam et creatam et p. suam
 p. inferat.) Dicitur in Chyso n. aliter arguit ignorantiam. Quia
 cum scia arguita in via x. omni opinionem n. creat in parte, hoc
 die Chyso d. distinctionis cui p. fieri ualidet in e. d. q. n.
 abstracta arte facti.

Caput 7^m

Phantasia abstracta potest fieri arte?

1°. hoc ex parte scilicet p. ordinem ad p. Dei absolutam, nam sicut
 scia unius apud ois. certum e. n. p. phantasia hanc abstracta
 fieri arte. Dicitur reg. ita dicitur Th. 1° q. 12. art. 4. quod
 sequuntur cetera ois. p. 1°. q. 1° ab. ad equum phantasia e. singulare
 nate: atq. p. n. dicitur p. cognoscere aliq. q. sit cetera illi
 ab. ad equum. q. phantasia n. dicitur patet cognoscere aliq.
 q. sit singulare nate. q. n. dicitur patet cognoscere arte.
 2°. appetitus sensitivus n. dicitur p. dicitur ad apprehendum illi.

bona: i. g. nec phantasia ad cognoscendum. ut. nullo alia.

Infere 1° ex nostra resolutione, nullo
 rem in distantiam ontologicam et spacialem in nostrum intum et
 cum in in phantasia et rem utrum. n^o u. maiorem in distan-
 tiam intensionalem q^o sola requirit inu^o form et illi obit q^o obit
 e^o inu^o obit sociatum intum et utra e^o extra obit adigitur
 phantasia, cum nec abidentia illud valet attingere. **Infere 2°**
 fac^o q^o Deum clare phantasia ad p^ouendum occupat in utra.
 n^o in inu^o ipsa, sed in intum alig^o e^o extra subit q^o ipse
 e^o subit p^ouentionum et p^ote corporeale ad recipiendum a^ou^o q^ouete
 nec phantasia p^o illam acti^om, q^o abidentia dicitur, cognoscet,
 et n^o cognoscet capi, si ad rem recepta p^ouendum aduocet.
Infere 3° phantasia n^o discernere nec iudicare p^ote, nec cognoscere
 a^ou^o arguitur, q^o hoc om^o q^o difficulta sunt, ac cognoscere ex
 utra.

Quaeritur in 1° q^o opposita snia utrum
 e^o extra obit phantasia adigitur: q^o diuinitas patitur phantasia
 illud cognoscere. **Pro** a^ou^o inu^o Deum clare cognoscibile n^o e^o extra
 obit adigitur intum a^ou^o, q^o intum attingit sat: siue et
 n^o Deum: sed et phantasia attingit n^o alig^o in utra:
 q^o utra n^o e^o extra obit adigitur phantasia. **Pro** in. q^o
 album in ca^o e^o stratum in hoc albo: sed phantasia cognoscit n^o
 hoc album. q^o alig^o in cognoscit album in ca^o et utra.

Regardando in ad p[ro]ximam nego[ti]am
 q[ua] si illa est u[er]a et Deus clare i[m]p[re]sibilis est intra abstrac-
 tionem int[er]iecti creati q[ua] in falsum e[st]. Deum singulare p[re]sentate
 n[on] cognoscit ab oculo cognosca[m] intuitiva; et in hoc decernitur cog-
 nosci pot[est] ab oculo abstractiva nec in eo statu e[st] intra abstr[ac]tionem p[ro]p[ri]am
 v[er]i. Sed q[ua]si quare Deus clare cognoscibilis n[on] sit extra abstrac-
 tionem creati e[st] q[ua] sub tali cognoscibilitate n[on] excedit u[er]a int[er]iecti
 u[er]i; et n[on] u[er]a n[on] e[st] i[m]p[re]sibilis e[st] q[ua] in ea cognoscibilitate
 dicit u[er]a et elevati excedit. Pat[et] n[on] est res sub una cog-
 noscibilitate e[st] intra abstr[ac]tionem n[on] alicuius p[ro]p[ri]a: sub alia sol[us] intra
 abstr[ac]tionem abstrac[t]iva: sub alia deniq[ue] neg[ati]va n[on]ate, neg[ati]va
 abstrac[t]iva h[ab]ere. et sic se h[ab]et Deus cognoscibilis i[m]p[re]sibilis
 clare, i[m]p[re]sibilis in int[er]iecti creati. Deum i[de]o h[ab]ere et nego[ti]am
 h[ab]ere in phantasia cognoscit n[on]ate abstractum seu singularis
 n[on] pot[est] illud cognoscere abstractum q[ua] e[st] in alio statu in q[ui] in
 n[on] e[st] sensibile singulare, q[ua] in q[ui] iam n[on] e[st] abstr[ac]tionem phantasia

Significat 2°. Deus pot[est] ponere phan-
 tasma cognoscibile, q[ua] representat rem sp[irit]ualem illud q[ua] in phantasia ab-
 care: q[ua] et pot[est] ponere phantasma cognoscibile q[ua] representat u[er]am
 u[er]am, illud q[ua] in phantasia ponere, q[ua] in phantasia cognoscit rem
 u[er]am. Hoc in int[er]iecti defecto ponit u[er]am sp[irit]ualem representat
 n[on]ate rem cognoscibile: q[ua] Deus pot[est] ponere sp[irit]ualem cognoscibile q[ua]
 representat rem sp[irit]ualem, et sic et u[er]am.

Quando autem cum Suarez 2. de deo
 no 5. ad p[ro]p[ri]am nego[ti]am r[ati]o e[st] q[uo]d q[ui]libet corporea n[on] p[otes]t
 in corpore n[on] representare, et debet representare p[ro]p[ri]a corporeality
 representare rem sp[irit]ualem n[on] e[st] n[on] corporeus: et p[otes]t corporeity
 n[on] fieri in ab[so]luta sp[irit]ualitate: q[uo]d incompatibile e[st] sp[irit]u corporea q[ui]nem
 sp[irit]ualitatem representat. At sp[irit]u sp[irit]ualit[er], cum sit de ess[ent]ia n[on] p[otes]t
 p[otes]tate rem corpoream, q[uo]d talis sp[irit]u debet representare se i[n]
 q[uo]d p[otes]t cognoscere p[ro]p[ri]a illa cui ipse sp[irit]u inseruit: atq[ue] p[otes]t sp[irit]ualit[er]
 p[otes]t cognoscere rem corpoream, ut p[otes]t in inter Anglicos: q[uo]d sp[irit]u sp[irit]ualit[er]
 in rem corpoream p[otes]t representare.

Prop[ri]etate 3° in ab[so]luta adq[ui]tatum at-
 t[er]m[us] d[omi]ni d[omi]ni q[uo]d in t[er]m[in]o est p[otes]tatem attingere p[otes]t, nam p[otes]t
 dare cogit[er]e: q[uo]d et in ab[so]luta adq[ui]tatum p[otes]tate dabitur
 q[uo]d q[uo]d p[otes]tate est adq[ui]tatum attingere vult et, dicit aut
 sp[irit]u n[on] ap[er]t[ur]e dicit. Quando autem et regando it[er]um rem
 ap[er]t[ur]e e[st] et in ab[so]luta sp[irit]u debet aliq[ui]d q[uo]d sit in ab[so]luta adq[ui]tatum
 et ab[so]luta n[on]ate. q[uo]d dicit in t[er]m[in]o creati dicit f[aci]t.

4°: Saeculo et it[er]um et regando p[ro]p[ri]am q[ui]nem adq[ui]tatum
 n[on]ate id e[st] in t[er]m[in]o nam p[otes]tate n[on]ate n[on]ate attingere lucem
 corp[or]a beatorem, dicitur t[er]m[in]o p[otes]t: un[de] iam agnoscere aliq[ui]d
 q[uo]d n[on] sit in t[er]m[in]o, it[er]um sub ab[so]luta adq[ui]tatum, n[on] t[er]m[in]o sub n[on]ate p[otes]tate
 t[er]m[in]o.

I. S.
De abstractiōe utrius rōij
Caput I^m

Agg individui abstractantur ille q^o sp^o utrius
rōij.

Uter rōij uoco illam rōiam rōij, q^o appellat^r uerba, da
uidit^r im^o in q^oq^o uerba seu in q^oq^o rōiam et rōij, quoniam
uocatur gen^o. 2^a. sp^o. 3^a. dicit^r. 4^a. p^orium. 5^a. auct^r et dicit^r
Conit^r. q. 7. de uerbis in genere. I^o igit^r e agg^r
diuidui rōiam abstractantur ille q^oq^o sp^o utrius.

Respondet igit^r i^o sp^o q^o appellat^r
et 2° gen^o, seu eam illam rōiam rōij, in q^o dicit^r utrius
relatiuum, e^o q^odam tanq^om aui^o individui et rōiam q^o sign^r
nat rōij generic^o ill^o et rōiam singulari et individua sign^r
te subian, et ea rōiam individua signante identitatem et rōij
n. id generic^o. I. q^o exortit^r dicit^r dicit^r sp^o differentib^o
in q^o q^o e^o in ip^olate. h^oct individua rōiam, agg signant^r
et agg denominant^r uocant^r genera.

I^o rōiam q^o sp^o infra abili^o in
diuidui abstractantur Agg utrius in q^o q^o ip^olate dicit^r: ut rōij
utrius e^o sp^o, et dicit^r ill^o dicit^r utrius ill^o q^o uocatur rōiam
rōij generic^o: q^o abili^o abili^o abstractantur. h^oct dicit^r potestati

95 hetha⁹ dubitate . *Steph* hinc fit 2^{am} spm in abstrac-
 tionem accidentibus individuis signantibus res specificas & genera-
 tibus q^d e in ordine, et ab illis q^d e in abstrac^o . Item 3^{am}
 spm in eandem accidentibus signantibus diuis^o lly artibus q^d
 e in rationali in petri et pauli ; artibus q^d e in dig^o hinc
 n^o in hinc et illius abstrac^o . Dein 4^{am} abstrac^o eandem
 accidentibus signantibus spm lly a rebus signante visibile in
 petri et pauli, et artibus signante invisibile in bucephalidit^o
 tuis equi . Item 5^{am} in eandem accidentibus signantibus
 acci ut, ex rebus, q^d e in abstrac^o in petri et pauli, et rebus
 q^d e in abstrac^o in Jacobi et Joani . De his . n . v^o v^o e^o glo^o

Infer hinc 1° : q^d aliq^d rotas parturor^o

cum videlicet dari aliq^d utaq^d regulare q^d sunt essent^o genera
 alia q^d sunt essent^o spm, alia q^d sunt essent^o diuis^o, alia q^d sunt essent^o
 et spm, alia deniq^d q^d sunt essent^o acci utia seu pedicabilia . nec
 n^o rebus individua generis, q^d e 1^a spm, ois sunt essent^o gene-
 ra et 1^a 2^a 3^a 4^a 5^a 6^a 7^a 8^a 9^a spm e essent^o genus . 2^a essent^o spm . 3^a
 essent^o diuis^o . 4^a essent^o spm : 5^a essent^o acci : atq^d 6^a essent^o pedic-
 to deniq^d individuis in q^d essent^o individui : 7^a illis individuis q^d
 sunt essent^o genera . 8^a deniq^d : 9^a oia sunt essent^o spm . 3^a de-
 suri : 9^a oia sunt essent^o diuis^o et in diuis^o porcinata : et
 cum aliunde hoc q^d spm sit essent^o utia et pedicabilia . sic
 videlicet individua oia sunt essent^o utia et pedicabilia .

Infer 2° . n^o ab^o dari et realit^o

sit essentia generis & species & diuisio & proprium & accensio: unum aut
 alterum sit accidentale et denominatiue generis, aliq. si essentia
 generis sequitur hanc, in q. al. essentia et, sicut sua propria essentia
 includit se essentia generis in se et partem se et essentia generis
 ob eandem rationem. Sic et ostendit Thomam in se essentia species
 aliq. partem essentia species. Sic q. essentia non est essentia diuisio
 q. sic ratione partem essentia diuisio utiq. et predicabili duplicibus q. in
 distinctis

Capitulum 2^m.

Species quae sunt essentia tales quales appellantur
 et accidentales species?

Nota 1^a. Species quae sunt essentia tales quales denominantur 1. et
 2^a. species sit essentia generis. 2^a. essentia species. 3^a. essentia diuisio 4^a. essentia
 proprium. 5^a. essentia accensio. 6^a. off. uti supponit ab aliis et q. q. q.
 nam essentia est illud q. si e. e. q. sua inferiora d. si e. singulare p.
 ipsum signat nam genericam q. e. accidentale et denominatiue generis.
 et 1^a. ratio q. e. e. q. sua inferiora et ipsa inferiora p. ipsa
 signant nam genericas, q. sunt accidentales et denominatiue genera: q.
 1^a. species et illius individua sunt essentia genera. Eod. no. p. q. q.
 2^a. si essentia species et illius inferiora se essentia species: ut 3^a.
 species se essentia diuisio etc. 4^a. essentia proprium etc. 5^a. essentia
 accensio etc.

Unum colligitur discrimen inter genera essentia et ge-
 nera accidentalia: q. genera essentia nempe predicant duplicibus q. d. d. d.
 q. ex e. ut t. signate et hoc si e. e. e. mediate, si e. singulare
 im. signando nam aliq. q. sit accidentale et ex e. generis ut se h. q. q.
 et ratio individua e. species. Illi ratio q. e. a. e. e. mediate q. sua

infirmitate et sic scilicet illa cuius ratio est e. sp. et dicitur genus. Et quod
 est e. genus accidentale nuncupatur signate. et semper potest predicari
 essentia duplicibus specie differentibus ut ille dicitur et. et ipsum met
 uale in cuius quod est e. et genus accidentale for. et relationem individuum
 sub e. sp.

Nota 2^a et ois ista quod sp. sint acci-
 dentales quod dicitur et per se de seibus ut e. sp. accidentals
 sp. e. illa quod dicitur duplicibus solo no differentibus in q. q. dicitur
 et essentia: ut quilibet e. huius quod sp. dicitur de seibus individuis
 q. quilibet e. sp. accidentals. de 2^a speciatu per q. q. e. e. dicitur
 tenet et q. 2^a sp. essentia et sp. q. dicitur et accidentals
 q. dicitur q. abstat et per in inter q. e. essentia quod in se et sit acci-
 dentals quod e. dicitur ut q. et sp. 2^a patet et essentia sp. in se
 et sp. accidentals sp. et relationem supradictam.

Indecus hinc discernimus inter uale et predicabilia
 essentia talia. et uale et predicabilia accidentals talia. quod illa sol et e. idem
 et dicitur signate: ista sol sunt e. idem et dicitur essentia. sic
 uale generis individua q. e. in ali dicitur duplicibus specie differen-
 tibus signate. j. signat nam dicitur essentia: et u. dicitur de-
 pluribus specie differentibus essentia: et u. in huius dicitur duplicibus
 et solo no differentibus signate. to u. essentia. et in dicitur.

De his plura dicantur in nota adate-
 lora tempus uocare dicitur q. ponit officina huius abstractiois de-
 ximus supra q. 4. ex qua aliqua q. dicenda uidebantur in huius
 to uale patitur. De his q. huius entia raiis egrotare ponit

et sanare diximus. ut in trac. 6. De ente 2°. hinc de-
uilibus nether imponamus: et 6um brevissime scribendum fuisse
Deo, et Virgine. Nates asprimus.

Finis tracta. 7ⁱ

Laus. Deo.

Tract VIII

De significatione nominum

In decem articulis

Argumentum

Primum est de significatione nominum simpliciter

1.

Primum est de significatione nominum simpliciter

2.

Primum est de significatione nominum simpliciter

Tract. VIII.

De significatiōibz nominum.

In octauum. Artis meth. Librum.

Argumentum.

De significatiōibz nominum aliquid inductum est in hoc lib. 6. per
que cap. 3. 1. Nam igitur in hoc & hoc. De significatiōibz nominum quae
sunt significantia per se. Deponimus. Quoniam quod tempus scilicet
breuitate.

Q. 1. 1.

De significatiōibz nominum scortorum subiacentium
secundarium.

Caput 1^m.

Propositi et exponiti nostra sententia.

Q^o. Et nomina secundum substantiam quae dicuntur deitati non est
substantiam? P^o neg^o. Namque igitur siue est hoc nomina siue de
deitatem terminatam, seu et in existentem in suppositivitate, occurrere
a^o suppositivitate ipsam. Ita Dionysius Th. quem legit Vasquez l. 1. q. 102.
p. 155. cap. 9. et de p. 157. cap. 6. et 3. p^o de p. 69. no. 25. et de p.
64. no. 27. et de p. 90. no. 26. Suarez in Meth. de p. 27. sect. 2. et
l. 1. tomo 3° p^o de p. sect. 3. et ibidem q. 16. art. 1. in commento
et lib. 3. de trinitate 3. ar^o 8. Jovequin 3. Meth. 2. q. 9. sect. 10. q.
lib. 2. par. 7. cap. 8. no. 13. et tract. 7. ar. 3. no. 6. Idem
insinuat Molina l. 1. p^o q. 36. art. 4. de p. 3. et q. 39. art. 3. p^o
no. 10.

J^a. si nomina secundarum substantiarum dicerentur
deitati substantiam, idem si diceret Thol. Vly. de illam
dicit: q^o nec alia nomina p^o h^o h^o si h^o diceret h^o substantiam
diceret substantiam idem q^o substantiam ipsum individuum per
sibi: et neg^o dicitur illam substantiam h^o: q^o n^o dicit h^o
substantiam. p^o h^o h^o n^o pot^o dicitur h^o aliq^o analogum: et
substantia illa est analogum et pot^o q^o abstracti ab substantia divina
p^o l. 1. et ab substantia h^o p^o h^o ad q^o, et via n^o dicit
aliq^o univocum: q^o h^o neg^o dicitur illam substantiam. p^o h^o h^o
h^o dicitur h^o aliq^o analogum esse, et n^o esse aliq^o analogum
et et analogum analogum, et n^o univocum de h^o h^o et de h^o
dicitur: et ad dicendum videtur: et utrumq^o est falsum et?
via: q^o n^o dicit h^o aliq^o analogum.

2^a. Ita videtur hoc nomen (Vasq)

rei Dei sicut hoc nomen (tho) in hominibz ut dicitur eadem: atq
 hoc nomen Deus significat factu in nam diuinam, et n̄ substantiam
 p̄ qm ultimo talis n̄ terminat: q̄. scilicet hoc nomen (tho) n̄ dicit
 substantiam, p̄ qm n̄ tana ultimate terminat. hinc dicitur
 qui 1^a p̄ d̄ d̄. 1°. 1°. 1°. et p̄ 1^a q̄. si nomen Deus significat
 aut substantiam ultimo terminantem nam diuinam, i. substantiam
 relictam (de absoluta n̄ alibi dicit) et significat unum, et
 tunc: n̄ unum q̄. si hoc est de paternitate, n̄ dicit Deus de
 Deo s̄m̄ significatum factu dicitur, cum n̄ dicitur s̄m̄ Paterni-
 tatem: n̄ tunc q̄. n̄ dicitur Deus de aliquo certis q̄. s̄m̄
 et nulla certis in dicit factu in suo ei tunc substantia, nec cum
 latius et aliq̄ sit factu Deus dicitur s̄m̄: q̄. hoc
 nomen Deus n̄ dicit factu substantiam ultimo terminantem nam
 diuinam.

3^a se to dicitur factu substantia
 analogam adhuc est q̄ unicum, q̄ s̄m̄ in adjectum factu sig-
 nificatum scilicet s̄m̄ tantum n̄ est q̄ analogum: si to alibi
 est s̄m̄ unum p̄ q̄. est unum unicum in petri et pauli
 q̄ s̄m̄ significatum factu in adjectum nempe s̄m̄ tantum est unum
 p̄ et unicum: atq̄ id s̄m̄ explodit: q̄. et tunc est evidens
 tot seq̄. n̄ ē admittere.

Caput 2^m.

P̄ponitur et, ex pro dicitur opposita s̄m̄.

Positio tria agens nomina ^{cum} substantiam dicitur factu nam et sub-
 stantiam docent. Ceterum, Torres, et alij apud Vasquium l.
 p^a d^o cap. 3. et Conimbr. q. 1. d^o d^o d^o act. l. p^a sic patet
 subij. l. fo. q^o cum factu plus dicit qm dicit tantu. sed si
 n^o dicit factu substantiam, n^o dicit plus qm dicit tantu. g^o di-
 cit factu substantiam. Ibo. Mer. q^o ho si n^o dicit substantiam
 dicit sal. nam. atq. tantu dicit et factu nam. g^o si ho n^o dicit
 substantiam, n^o dicit plus qm dicit tantu.

Regando Mer. ad illud q^o dicitur det-
 ingus Mer. dicit sal. nam abstracte n^o Mer. dicit sal. nam i-
 certe acceptam. Ibo. Mer. e. actum tri. sicte accepta tantu. igitur
 est cum abstracte et concretia ad substantiam q^o abstracte signi-
 ficat et factu est cum ipsa tantu q^o nomen ho n^o u^o q^o nom-
 en / humanita. Ibo. p^a n^o ponere in q^o dicamento tantu. et
 ho n^o q^o q^o nomen ho, significat, nempe tantu. sicte accepta
 Ibo. n^o apud e. est tri. ponat in q^o dicamento, sed ho est termina-
 ta. aliq. punctum ponat in q^o dicamento q^o tantu. coloris
 dicamento acti. substantia. Chy. l. d. in q^o dicamento subij.

Pugnabit 2. fo. dicitur ipse de so-
 ciate. Ibo. atq. si n^o dicit substantiam factu n^o p^a dicitur
 ipse dicitur. g^o dicit factu substantiam. Ibo. Mer. q^o illud
 dicitur ipse q^o dicit factu ois gradus eiq. sui inferioris:
 atq. socate in h^o gradum eiq. substantia. g^o si ho n^o dicit
 factu hanc gradum tri. dicitur de socate ipse.

Facile regando Mer. ad illud

Distinguo hanc secundo de gradibus in. nego de gradibus tunc ipsius
 no. an cum hoc dicat in gradibus non habet quod sunt in Socrate
 te ipse de illo predicabitur, et non dicat in gradibus in ipso.
 Subsistentia et gradus sunt in ipso Socrate non nisi in se, et nisi tunc

Pugnabitur 3° nomen hoc dicitur factum
 et physicum tantum est nomen et in et put tantum Methun a genit
 et dicitur: 3° put ipse ex se et subsistentia dicitur factum nomen et
 subsistentiam. Respondendo autem negando istam in qui supponit factum
 cum hoc ipse ex se et subsistentia: non autem ut ipse factum
 ex sua proprietate, ne casus tunc. Ut apparet in ipso homine, qui ipse
 nomen ex resubilitate. Et in paternitate quod non ipse factum ex si-
 lio. Ut in aliquid dicitur ipse nomen concubitus debet utrumque
 se hinc et per. In et autem negat in per ut patet in exple
 ipse: et in Christo dicitur subsistentia dicitur non est per se
 tunc et ipse tantum in assumptum

Q. I. a

Secreta appetitiva primaria subiacent dic-
 ant factum subsistentiam

Caput 1^m

Ipse nostra inia negativa.

3° et nomina secreta primaria subiacent. Et hinc hoc hinc equatur

dicant de fidei subsistiam, asserunt igitur hanc nomina dicere fidei
 hanc unitatem hanc aequitatem, et esse esse subsistentiam inobediens
 naturam ita dicitur Tho. 1.^a p. q. 3. art. 7. quem sequitur Suarez
 disp. 37. sect. 6. no. 6. et Vasquez 1.^a p. disp. 30. no. 13. et disp.
 156. no. 6. et 7. p. 1.^a q. 1.^a ut videmus q. 1.^a cap. 1.º ponit Tho.
 dicit fidei unitatem et, inserit subsistentiam eam: id est pro-
 non Thiel et demonstrat in significatum fidei, qd, et de dicitur
 singulariter et. dicitur Vasqui 1.^a p. disp. 156. no. 5. q. 1.º l. 1.º
 dicit in fidei hanc singularem nam naturam, et hanc inserentiam
 ad singularem subsistentiam indeterminatam, qd sufficit ad Urban
 in dicitur asumpserit hanc, q. 1.^a n. asumpserit nam inserta acceptam in
 inserentem aliam subsistentiam.

Tunc hic dicitur non significat fidei sub-
 sistentiam ultimo terminantem: qd. nec thiel Thiel. hinc et dicitur
 Tho. 1.^a p. q. 3. art. 7. et Vasquez ibidem disp. 156. no. 6. et
 Molina disp. 1.^a §. 1. non autem, et, p. 1.^a q. 1.^a si Thiel dicitur de
 fidei subsistentiam singularem determinatam ultimo terminantem. Et
 hoc subsistentia est Paternitas et Filius et Spiritus sanctus: nam
 hoc no. p. 1.^a q. 1.^a n. dicit subsistentiam determinatam p. 1.^a hinc:
 q. 1.^a (hinc dicitur) dicitur de fidei, et includit fidei in Filiis: q. 1.^a hinc
 n. in dicitur fidei Paternitatem, aliam Paternitas includere fidei
 in Filiis, et sic dicitur.

Sed dicitur tunc Thiel dicitur non p. 1.^a signi-
 ficare subsistentiam indeterminatam eo qd. videtur tunc hoc q. p. 1.^a

fuisse | Pater e hic Deus | cum Pater n dicit substantia inder-
 terminatam; p determinatam nempe Paternitatem: nec inq hoc dicit
 in illa n. ppositioe | Pater e hic Deus | restringit p dicitum rōi subti.
 et p dicitum accipiat qsi determinatōe suum significatum nate.
 sicut n. tunc | hic | determinat significatum pater. si subtm determi-
 nat significatum nate. ut dicitur aliqui p dicitum determinare sig-
 nificatum subti in hae ppositioe | hic tō e creator mundi |. intrac. 5. y

3. si hic tō diceret factu substantia
 legret qd si Verbum vnum dimitteret Trinitatem inq duceret alia
 substantia p manere idem | hic tō | : atq maneret idem | hic tō | et dicit
 Quia dicitur quem seqt Suarez l. 1. tom. 3. p. 17. sect. 2. et in
 Meth. Log. 97. sect. 4. n. 12. et sect. 4. n. 8. Vasquez l. 1. p. 17.
 p. 135. n. 10. q. hic tō dicit factu substantiam. pō seqtan
 q. variate significato facti variatōe tati. i. q. si substantia e de sig-
 nificato facti huius romini | hic tō | variate substantia n maner-
 et idem hic tō | cum igit maneat idem | hic tō | seqt plane nomen
 | hic tō | n dicit factu substantiam: sicut nec illam dicit | hic tō | p
 nator indiq | et si dua substantia factu diceret nempe factu
 et dicit q spiritus sanctum legret qd n unum sed duo
 spiritorū sicut spiritus sanctus et duo principia spirandi qd e ista
 vicia appositum essentia et optima tractat Vasquez l. 1. p. 17.
 et y. cap. 3. et Suarez l. 1. Determinata.

Caput 2m